

[Hilmar Baunsgaard.]

alle vigtige lovforslag først skulle til behandling de to partier imellem. Og dermed er jo ikke myten aflivet. For det er nu engang de vigtige lovforslag, der danner det politiske klima, og ikke love om mosegrise eller oksebrenselarver, eller hvad hr. Aksel Larsen nu har fundet på at nævne som eksempler. Det er jo det andet, der er det afgørende. Derfor må jeg vel sige, at når det står uimodsagt, så var det mere end en aflivning, faktisk var det en bekræftelse af myten.

Hr. Aksel Larsen udlægger det så på den måde, at også det radikale venstre skulle sige, at hvis man vil samarbejde med det radikale venstre, så skal man afbryde samarbejdet med SF. Nej, jeg sagde udtrykkeligt, at det er da ikke for os sådan, at hvis SF er med, så lader vi af den grund være med at tage positiv stilling til noget, vi er enige i. Selvfølgelig ikke. Men det, man efter vor opfattelse ikke kan, det er at opretholde den tilstand, at man plejer en fortrolighed med et parti, som andre er holdt uden for, og så siger, at der er tale om samarbejde på lige fod. Det er jo simpelt hen uden mening at ville gøre begge dele. Det er det, vi har påpeget, og det var det, jeg sagde i går: det går ikke at fortsætte på den måde.

Den højtærede statsminister tog mine udtalelser som en bekræftelse på, at det radikale venstre ikke vil denne skarpt opdelt to fronters krig i folketingset, og det er rigtigt forstået. Det var jo også sagt, så det ikke kunne misforstås. Det vil vi ikke. Men jeg må da nok sige, at jeg synes, statsministeren ikke alene skulle have hæftet sig ved de første bemærkninger i det afsnit i min tale, men have taget de efterfølgende med: den appel, jeg rettede til socialdemokratiet om at forstå den situation, man tvinger dansk politik ind i, hvis man fortsætter samarbejdet efter linjen fra i foråret. Og når statsministeren så efter at have svaret mig siger, at regeringen vil ikke indskrænke samarbejdet med SF, ja, så bliver det jo en bekræftelse på, at formen skal fortsættes, men det er faktisk ikke en bekræftelse, men en afkræftelse af, at formen skal fortsættes, der kan løse op og bane vej for et bedre politisk klima.

Som jeg sagde det i går: det forstår statsministeren godt inderst inde, og det gør de

socialdemokratiske folketingsmedlemmer også, både de, der er bekymrede ved situationen i dag, og de, der har ønsket den.

Niels Westerby: Se, jeg tror jo nok, at alle her i tinget vil være enige om, at det, der tæller for befolkningen, er de lovforslag, der bliver vedtaget, og de løsninger af problemerne, vi kan få igennem; men det er jo klart, at en sådan vedtagelse af love og løsninger kun kan ske gennem et samarbejde; der er nu engang 6 partier i det høje ting, og disse 6 partier må have et samvirke, hvis der skal kunne præsteres et praktisk stykke arbejde.

Denne debat har i høj grad været præget af diskussion om samarbejde eller ikke samarbejde, og jeg vil da gerne fastslå, at for mig er kravet om samarbejde en selvfølgelighed. Det er ganske enkelt dertil, de enkelte folketingsmedlemmer er blevet valgt, og i den ånd vil jeg da gerne sige, at vi fra vor side vil samarbejde med ethvert parti i det høje ting om løsning af problemerne, vel at mærke løsninger, som vi finder tilfredsstillende.

Samtidig må jeg, også i sammenhæng med, hvad der er blevet sagt af de øvrige ordførere, sige, at statsministeren og regeringen har jo virkelig bragt samarbejds mulighederne i den allerstørste fare ved at indgå det snævre politiske samarbejde med SF. Der er visse tegn, der tyder på, at SF ikke kan leve op til dette samarbejde og den aftale, man har med regeringen; uroen i sommer gør det jo ikke helt umuligt at kunne vente en sådan udvikling. Ligeledes er der en del, der tyder på, at regeringen så småt er blevet træt af den nye samarbejdspartner. Ganske vist er det blevet præciseret fra regeringens side, at man stadig holder fast ved samarbejdsaftalen, men alligevel synes jeg, man ligesom kunne mærke på statsministerens stemmeføring i morges, at man gerne vil se sig om til anden side. Jeg tror, at det i denne situation er et gode, at ingen af de partier, der står uden for samarbejdet, har stillet dagsordensforslag. Der har været hvisket en del i krogene om, hvilket parti der vil stille hvilken dagsorden, og der har været en hel del, der har forventet sligt. Jeg tror, at det i øjeblikket vil være bedst for en god udvikling i dansk politik, sådan som situa-